



Piilojakelu 334 / 339 jäsentä ja 90 sidosryhmäkumppania

---

## Arvoisat Jäsenet ja hyvät Yhteistyökumppanit – Hyvää Itsenäisyyspäiväniltää!

---

**Tapahtumia** kuvin itsenäisyyspäivän aattoillasta ja itsenäisyyspäin aamusta sekä puheen muodossa Porvoosta, kenraalimajuri **Aarno Vehviläisen** kaksikielinen puhe veteraaniaamiaiselta, josta tässä puheen suomenkielinen sisältö.



Kerhon pj Keijo Kylmälä (oik.) ja siht Esa Kukkonen luovuttivat Arno Tarjakselle Vapaussodan Perinneliiton Sinisen Ristin Havunoksatunnuksella Järvenpään Sotaveteraanien Veljesmajalla 5.12.



Palkitut yhteiskuvassa.

Maj Juha Koskenranta (oik.) ja Vaskooli –kiertopalkinto toiminnan taloudellisesta tukemisesta, vänr Teemu Weckström ja Reserviläismalja aktiivista toiminnasta sekä Outin Malja maapuolustuskoulutusansioista, ylil Esko Sarkanen ja Veteraanimalja veteraanitukitöistä, kapt Arno Tarjas ja Aktiivin ampujan kiertopalkinto, ltn Veijo Meisalo ja Jäsenhintakilpailun kiertopalkinto sekä kapt Keijo Kylmälä Veli Aarnio Tuemme turvallisuutta –kunniakirja ja kiertopalkinto.

---

**Kynttilät Järvenpään kolmelle jääkärihaudalle sekä kerhon viimeisen veteraanikunniajäsenen haudalle 6.12.**



Jääkärimajuri Johan Merisalo-Forsman, Jääkärivänrikki Verner Vanhala,

s. 8.11.1884, k. 24.12.1961.  
Kerhon perustajajäsen.

s. 17.5.1897, k. 4.6.1957.



Jääkäriväpeli Vilho Jalo, s. 14.7.1895, k. 29.8.1958.



Kerhon viimeinen veteraanikunniajäsen, sotainvalidi,  
yliluutnantti Eero Pitkänen, s. 20.9.1920, k. 26.8.2016.



Lipunnostajajoukko Järvenpään Sotaveteraanien Veljesmajalla klo 09.



Partiolaisten lipunnosto Järvenpään kirkolla klo 09.30.  
Mukana veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen liput sekä Järvenpään Mieslaulajien kuoro.

### **Kenraalimajuri Aarno Vehviläinen**

Veteraaniaamiainen, Porvoossa 6.12.2016

Kunnioitettavat Suomen sotien veteraanit ja lotat, sotilaspojat ja lottatyöt.

Itsenäinen Isänmaamme täyttää tänään yhtä vaille 100 vuotta. On ilo ja kunnia saada tervehtiä Teitä, arvoisat veteraaniaamiaiselle kokoontuneet miehet ja naiset. Te tiedätte, että Suomen itsenäisyys ei ole itsestään selvyys eikä ulkoa annettu etu.

Nykyisen Suomen rakentamisessa on tarvittu tahtoa ja voimaa. Tilastokeskus julkaisi viikko sitten pitkän listan niistä kansainvälisistä tutkimuksista, joissa Suomi on hiljakkoin sijoittunut aivan maailman huipulle. On yli 40 tuoretta tutkimusta, joiden mukaan Suomi on maailman kärkeä. Olemme vakain, turvallisin, ympäristöystävällisin ja lukutaitoisin maa maailmassa.

Meillä on myös maailman paras sanan ja lehdistön vapaus, pankkien vakaus sekä vapaimmat ja luotettavimmat vaalit. Voimme olla ylpeitä lukuisista asioista, jotka eivät olisi mahdollisia ilman Suomen itsenäisyyttä. Kiitos Teille, isänmaan suojelijat ja rakentajat.

Hyvät naiset ja herrat

Suomalaiset vievät sisulla ja sydämellä maansa kohti itsenäisyyden seuraavaa vuosisataa. Alkavan juhluvuoden teemana on ”Yhdessä”, joka muistuttaa yhtenäisyyden voimasta. ”Pienen maan suurin voima on yksimielisyyttä”, kuten marsalkka Mannerheim osuvasti asian ilmaisi.

Suomen tarina on omaleimainen. Itsenäisyys kasvoi aatteista, unelmista ja ennen muuta tahdosta ja työstä. Kansanvaltaiset menettelytavat hallinnossa ja oikeusjärjestelmässä omaksuttiin niiden vuosisatojen aikana, jolloin Suomi kuului Ruotsin kuningaskuntaan. Myös autonomisen suuriruhtinaskunnan aikaan, maan ollessa osa Venäjää, kansakuntaa rakennettiin pohjoismaisen sivistyksen, kulttuurin, kansanliikkeiden ja yrittäjyyttä arvostavan elinkeinoelämän perustalle.

Pohjoismaiseen demokratiaan ja yksilön vapautteen perustuva yhteiskuntajärjestelmä oli niin vahva, että se kesti itsenäistymisen jälkeen tapahtuneen vasemmiston vallankumousyrityksen, samoin myös 1930-luvulla oikeiston liikehdinnän. Koko voimansa ja kestävyytensä yhteiskuntajärjestelmä ja Suomen kansa näyttivät II ms:n aikana ja sotaa seuranneen jälleenrakentamisen ponnisteluissa.

Arvoisa juhlaväki

Sanotaan, että jokainen sukupolvi kirjoittaa oman historiansa ja kukin aikakausi muodostaa oman kuvansa menneestä. On luonnollista, että tutkimuksen edistyessä ja tiedon lisääntyessä käsitykset menneistä tapahtumista tarkentuvat.

Kuitenkin on väärin, jos historiaa yritetään kirjoittaa uudelleen vastaamaan jonkin yksittäisen hallitsijan tai lyhytaikaisen hallintojärjestelmän toiveita ja etuja. Näin tapahtuu valitettavasti Venäjällä, jossa mm. II ms:n ja Stalinin hirmuhallinnon ajasta kirjoitetaan oppikirjoihin uusia versioita. Perusteluksi ei riitä 2010-luvulla, että ”oli neuvostoliittolainen tapa kertoa tapahtumista se, mikä meni hyvin, mutta jättää mainitsematta tappiot ja huonosti menneet operaatiot”.

Suomessa ei tarvitse kirjoittaa historiaa uudelleen. Erityisen ylpeä pieni kansakunta voi olla veteraanipolven saavutuksista. Talvi- ja jatkosodissa saavutettujen voittojen merkitys ymmärretään yhä paremmin sekä Suomessa että muualla pohjoismaissa. Kuinka toisenlainen olisikaan nykyinen turvallisuustilanne Pohjolassa ja kuinka paljon suurempia mahtaisivat olla uhkatekijät Itämeren piirissä, jos suomalaiset eivät olisi II ms:ssa pysäyttäneet puna-armeijan hyökkäyksiä?

Arvoisat veteraanit

Onkin erinomainen asia, ettei maahamme kohdistu sodanuhkaa huolimatta kansainvälisen tilanteen selvästä kiristymisestä. Yhtenä syynä on se, että Suomessa on pidetty huolta maanpuolustuksesta. Toinen merkittävä tekijä on, että veteraanipolven miehet ja naiset näyttivät jo II ms:n aikana, ettei tätä maata voiteta aseilla ja väkivallalla. Kansakunnan ikuinen kiitos kuuluu veteraaneille.

Toivotan kaikille mitä parhainta itsenäisyyspäivää.

---

Maanpuolustusterveisin - Veikko